

8-5

ВНСИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен номер	Дата
92-50-040	05-03-2014

ДО

ЗС ММД
05.03.14

ПРЕДСТАВЛЯЩАЯ

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ГОСПОЖА СОНЯ НАЙДЕНОВА

Ур. Падорова

06.03.14

ДОКЛАД

Относно: участие на съдия Вероника Николова - национално лице за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Заседание на Работна група „Гражданско право“ по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност, проведено на 30 януари 2014г. в Брюксел

На 30 януари 2014 година, в гр.Брюксел, бе проведено заседание на Работна група „Гражданско право“ по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност. На заседанието като представители на Република България взеха участие госпожа Митка Захарлиева първи секретар, представител на Министерство на правосъдието в ПП на РБ към ЕС и съдия Вероника Николова - национално лице за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела

Срещата протече при следния дневен ред

По т. 1: Дневният ред беше приет без изменения.

По т. 2 Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност – трето четене: документ 17929/13

По член 28а, параграфи 1 -4 Право да се даде обещание - декларация за да се избегне вторично производство

ЕК направи кратко представяне на разпоредбата и измененията, като привлече вниманието и към изменението, предлагано от ЕП в доклада на комисията JURI, който ще бъде гласуван следващата седмица.

Франция посочи, че не може да подкрепи разпоредбата, защото това ще създаде големи трудности за синдика по главното производство. Освен това няма да има правна сигурност за кредиторите. Обещанието-декларация от страна на синдика по главното производство не може да е правно обвързващо. Посочи, че разпоредбата може да бъде конструктивна в случаи, че синдикът се обвърже при определени условия (това е въпрос на обществен ред). Пое ангажимент да предложи формулировка. От друга страна изрази мнение, че тази норма не може да се изпълнява на практика. Тя изглежда гъвкава, но с нея се нарушават основни принципи на правото, тъй като се изключва правото на държавата по главното производство по споразумение между длъжника и кредиторите. Следователно трябва да се намери начин, както да се изпълни целта на ЕК, така и да не се стига до нарушаване на принципите.

Унгария посочи, че текстът не отразява напълно обясненията на ЕК. Член 28а не посочва еднозначно кое е приложимото право, когато няма открито вторично производство, а синдикът е поел обещание. По тази причина се налага да се предвиди изключение от член 4, защото в противен случай ще се прилага единствено правото на държавата по главното производство, защото няма вторично производство. Предложи в член 28а ясно да се каже, че тази разпоредба представлява дерогация от член 4 и от съображение 8 в преамбюла. Защото, ако се стигне до обжалване след разпределянето, то няма да има успех, защото съдът няма да може да прилага друго право, освен това на държавата по главното производство. Заклучи, че ако не се направи дерогация, всякакви подобрения на член 28а са безсмислени.

Обединеното кралство подкрепи заложените в разпоредбата принцип, но се съгласи с Унгария, че има необходимост от допълване. По предложението на ЕК посочи, че не е необходимо да се казва, че става дума за „едностранна“ декларация-обещание. Освен това поиска да се каже ясно, че това не препятства откриване на вторично производство. По предвиждането на „одобрение“ в параграф 4 изрази мнение, че това одобрение трябва да става от местните кредитори по националното им право.

По отношение на практическото прилагане отбеляза, че в съдебната практика на ОК е имало случаи, в които синдикът е правел предложение на местните кредитори да съобрази техния ред на удовлетворение, в замяна на неоткриване на вторичното производство и счита, че разпоредбата ще проработи. Същевременно изтъкна, че член 28а и член 29а не трябва да лишават тези кредитори от правата им да искат откриване на вторично производство. Ако местните кредитори не са удовлетворени от условията в обещанието-декларация, те трябва да могат да искат откриване на вторично производство.

Германия подкрепи идеята на ЕК и посочи, че може да се работи за подобряване на формулировката, за да се постигне пълна защита на местните кредитори, но като цяло счита, че предложението е много добро. По параграф 4 на член 28а предложи да се уреди какво се случва, ако не са спазени изискванията за форма – че синдикът носи отговорността, ако се окаже, че декларацията-обещание не е валидна поради формални пропуски. Местните кредитори трябва да са защитени чрез правно средство за обжалване в хипотезата, когато не се реализира дори „виртуално вторично производство“.

Австрия посочи, че може да подкрепи принципа, но отбеляза, че за нейното право е нетипично съдът да се обвърже с обещаното от синдика (защото съдът, а не синдикът

прави разпределението). От тази гл.т. ще е трудно, на синдика да се вмени отговорност в случай, че съдът не одобри предложеното от него разпределение. От тази гл.т. подкрепи предложението на Унгария до степен, че следва да се каже, че след поемането на обещание, ще се прилага друго право за разпределението между местните кредитори (националното право на местните кредитори) – това трябва да се предвиди в Регламента.

България подкрепи предложението на ЕК – параграф 1 е ясна и конкретна разпоредба и може да гарантира правата на местните кредитори. Подкрепи и идеята на Унгария и Австрия, да се предвиди изрично, че за поредността за удовлетворение на кредиторите от имуществото, намиращо се в държавата на вторичното производство, ще се прилага материалното право на съответната държава. Така няма да има и голямо значение от кого се прави разпределението (от синдика или от съда), защото ще е ясно от текста на Регламента, че се прилага правото на държавата по „евентуалното вторично производство“. Ще се избегне и опасението, че изключването на правото по главното производство става по споразумение между синдика и кредиторите, приложението на чуждото материално право ще бъде уредено в самия регламент.

Испания наложи проучвателна резерва по предложението на ЕК и по тези на другите държави членки. Посочи, че има много резерви и съмнения (ясно ли е, че се изключва или не откриването на вторично производство; как се защитават интересите на кредиторите, които се намират в държавата в главното производство и др.).

Португалия се присъедини към тези резерви.

Словакия посочи, че съдиите □ по несъстоятелност не разбират напълно тези норми и имат съмнения, подобни на тези на Унгария, както и тези на Германия и Австрия. Подчерта, че има концептуални въпроси, които трябва да се разрешат предварително, а не да се прави опит те да се разрешават с малки изменения в текстовете. В заключение наложи проучвателна резерва.

Финландия отбеляза, че е позитивно настроена към текста и подкрепи идеята, че правата за синдика не се създават с Регламента, а съгласно националното право (затова е доволна и от възможността за одобряване от местните кредитори).

Словения наложи проучвателна резерва и посочи, че един от най-важните въпроси и проблеми на тази разпоредба е, че вторичното производство трябва да води до продължаване на живота на предприятието. За синдика ще е много трудно да установи какви са правата на местните кредитори и ще доведе само до допълнителни разноски и усложнения.

Швеция даде подкрепа за принципа и за параграф 1. По параграф 4 подкрепи предложението на Обединеното кралство да не се говори за „едностранна“ декларация. Подкрепи идеята на Унгария за включване на текст за приложимото право, като дерогация от член 4.

Чехия подкрепи предложението на Унгария и даде подкрепа и за параграфи 1 и 4.

Италия посочи, че има съществени съмнения, включително като тези на Унгария и наложи проучвателна резерва.

Полша също посочи, че има много въпросителни. Наложил проучвателна резерва по предложенията на държавите членки и на ЕП. Подчерта, че е много важно да се уреди ясно, кое ще е приложимото право относно поддръждането на кредиторите по евентуалното вторично производство. Подкрепи предложението на Унгария и се съгласи с Австрия, че ще е малко трудно да се приеме декларация-обещание от синдика (одобрението трябва да се направи пред съда, защото той може да направи обещание, но в действителност да се окаже, че няма такова разрешение от съда по главното производство). Приветства изискванията за форма. Подчерта, че интересите на местните кредитори трябва да са защитени в смисъл, че дори при наличие на незначително имущество на длъжника, да бъдат удовлетворени пропорционално (т.е. като при наличие на вторично производство).

Предложи да се обсъди и обратната хипотеза – ако местните кредитори не могат да бъдат удовлетворени от имуществото, което се намира на територията на тяхната държава, а от имуществото в държавата по главното производство

Литва и Естония изтъкнаха, че принципно са много позитивно настроени към новото предложение. Отчитайки различните предложения на държавите членки и изразените известни съмнения очевидно налагат да се обсъждат и търсят още по-добри формулировки. **Естония** подкрепи и казаното от Обединеното кралство.

Холандия и Латвия дадоха принципна подкрепа. **Холандия** обърна внимание на евентуални проблеми с трансфер на имущество.

ЕК направи следните коментари:

- Доволна е от принципната подкрепа, която държавите членки дадоха за идеята;
 - Може да се съгласи с предложението на Унгария за предвиждане в член 28а на дерогация от член 4, с оглед уточняване на възможността да се приложи друго право, а не само това на държавата по главното производство;
 - Приема предложението на Германия за писмена форма на декларацията;
 - Приема предложението на Обединеното кралство за поясняване на „одобряването“
 - Определи предложението на Австрия относно ясно разписване на последиците като разумно;
 - Разбирането на ЕК е, че не е необходимо съгласие на кредиторите с декларацията-обещание, затова е записано, че е „едностранна“;
 - Възможността за откриване на вторично производство остава, независимо от декларацията
 - Ангажиментът на синдика може да бъде на основа на оцененото имущество, а за случаите, в които при продажбата се получи повече или по-малко, може би ще трябва да се включат допълнителни текстове;
 - Може да се пояснят сроковете (за да става ясно, че местните кредитори не са лишени от възможност да подадат искове в главното производство поради забавяне, обусловено от несигурност дали ще бъде открито вторично производство) - съгласно предложението на Словения.
- Заклучи, че ще представи изменено предложение, в което ще съобрази направените предложения.

Унгария отбеляза, че намира за полезна промяната, предлагана от ЕП в изменение 46. Цялото имущество трябва да може да бъде оценено с цел спасяване на предприятието, а случаят не е такъв при т.нар. „виртуално вторично производство“

Председателството заключи, че има подкрепа за принципа, но е ясно, че ще трябва да се работи допълнително.

По член 28а, параграфи 5, 6 и 7 възможности за защита на местните кредитори , в случаите когато синдикът не спазва даденото от него обещание - декларация

Обединеното кралство посочи, че е спорен въпросът с обжалването и той може да се разреши чрез разпоредбите за сътрудничество между съдилищата. По параграф 7 изрази съмнения.

Франция даде подкрепа за параграф 5 – дава компетентност на съда по главното производство – след като няма вторично производство именно този съд трябва да решава по обжалването. Тази разпоредба е дерогация, която трябва да има ограничено приложение.

Румъния посочи, че тези параграфи все пак създават неблагоприятно положение за местните кредитори.

Германия оцени нормите като такива в правилна посока – подкрепи параграф 5: правилно е да се обжалва в държавата по главното производство, въпросът е как ще се реализира в практиката и доколко нормите на регламента могат да спомогнат за това. Изрази загриженост относно факта, че не е ясно как местните кредитори ще получават информация и ще могат да проследят дали синдикът се е придържал към обещанието си и дали е правел нарушения, които да могат да се обжалват. От тази гл.т. предложи да се включи задължение за синдика да представя отчет за действията си (т.е. тежестта да е за него).

Португалия посочи, че има някои съмнения относно последната част на параграф 6 (обезпечителни мерки по националното право – не е ясно за кое национално право става дума)

Обединеното кралство, Германия и Португалия изразиха мнение, че параграф 7 е доста разтеглив и неясен и трябва по-ясно да се каже как се защитават местните кредитори.

Швеция подкрепи параграф 5 и изрази загриженост по параграф 6 – предложи изразът „available under national law“ да е общ за целия параграф и затова да се изтегли в началото на изречението. Изрази мнение, че националното право ще бъде достатъчно.

Полша посочи, че не е ясно защо обжалването дали е спазено приложимото законодателство на държавата по евентуалното вторично производство, трябва да се прави пред съда по главното производство. Наложил проучвателна резерва.

Словения също поиска да се изясни кое право се има предвид по параграф 6.

Финландия изрази съмнения, подобни на Полша и Швеция и предложи да бъдат заличени параграфи 6 и 7 или да се предвиди, че всички

Словакия поиска да стане ясно какво е “challenge of distribution” – не става ли въпрос за предложено разпределение.

България подкрепи параграф 5. Подкрепи предложението на Словакия първо да се съставя проект за разпределение. По параграф 6 се съгласи, че не става ясно какво се има предвид под „национално право“. Уточни, че правото на държавата по евентуалното вторично производство, следва да се прилага само относно поредността на разпределение (по отношение на реда за обжалване трябва да се прилага правото на държавата по главното производство).

Австрия предложи в съображение да се предвидят примери по параграф 6.

ЕК по предложението на Германия да се дава информация на местните кредитори за действията на синдика и предложението на Словакия да се представи първо предложението за разпределение посочи, че може да го подкрепи.

По параграфи 6 и 7 посочи, че не би била против те да се обединят или да се съкратят, но все пак трябва да се прецени дали все пак нямат допълнителна стойност към параграф 5 или той е достатъчен и параграфи 6 и 7 могат да се заличат.

По параграф 6 се имат предвид обезпечителните мерки по *lex fori*.

По член 29а решение за откриване на вторично производство

Испания посочи, че няма проблеми с параграф 1. предложи обаче в параграф 2 да се предвиди възможност за изслушване на местните кредитори.

Швеция подкрепи параграф 1 и параграф 2, но уточни, че е задължително в параграф 2 да остане възможността това да се прави от съда.

Обединеното кралство се противопостави на „shall“ в параграф 2

Германия посочи, че принципно подкрепя нормите на параграф 1 и 2, но не е съвсем ясно каква степен на убеденост се разбира под „considers“ и предложи да се каже по-ясно, че съдът трябва да е убеден, че декларацията-обещание защитава адекватно интересите на местните кредитори.

Австрия и Германия по параграф 3 посочиха, че при предлагането на определен вид производство, трябва да са изпълнени предпоставките за него (например трябва да има оздравителен план, ако се предлага оздравително производство).

Холандия и Унгария предложиха в параграф 2 да се заличи „general“ пред „interest“, защото е много неопределено понятие. Унгария наложи проучвателна резерва по параграф 2.

Финландия оцени предложението като добро, но изрази мнение, че параграф 3 може да се направи по-ясен (че трябва да са изпълнени условията на националното право, при които съдът би приел промяната на вида на производството).

Полша посочи, че няма проблем с параграф 1, а по параграф 2 се съгласи с Германия, че съдът трябва да може да оцени всички обстоятелства и да стигне до степен на убеденост, позволяваща да реши, че може да не се открива вторично производство.

По параграф 3 посочи, че не става дума за преминаване от един вид вторично производство към друг, а до самото откриване на производството - не специалистът по несъстоятелността, а съдът следва да решава въпроса.

Словения посочи, че не е ясно как да се тълкува параграф 1 относно степента на убеденост на съда.

Белгия по параграф 2 посочи, че има опасение за отказ на достъп до съд.

България посочи, че приема параграфи 1 и 2, като може да подкрепи предложението за замяна на „shall“ с „may“. По параграф 3 даде принципна подкрепа, като приветства въвеждането като критерий съотношението между главното и вторичното производство. Постава въпрос, до кой момент синдикът по главното производство може да иска изменение на вида на вторичното производство, чието откриване се иска. Систематичното място води до извода, че моментът е откриване на вторичното производство, но може би това трябва да се изрази по-ясно

ЕК направи следните коментари:

- Синдикът следва да убеди съда в максимална степен, така че той да не открие вторично производство;
- По предложението за замяна на „may“ с „shall“ изрази мнение, че текстът следва да не се променя;
- По искането за general interest – ще се промени в смисъл на колективни интереси;
- По параграф 3 – става дума за две различни и конкуриращи се молби.
- Член 27 е преместен в член 29а, защото трябва да е ясно, че не следва да се преразглеждат условията за откриване на производство по несъстоятелност.
- По въпрос на Австрия какво се случва, когато не е открито вторично производство и се подаде молба от друг кредитор за откриване на вторично производство, посочи, че ще даде отговор на следващо заседание.
- По отношение на предложението на ЕП (подкрепено от Унгария) за назначаване на местен довереник (trustee) посочи, че е по-скоро съдържана, защото така ще се затрудни синдика по главното производство, макар че би бил полезен.

По член 29б Обжалване на решението за откриване на вторично производство

ЕК поясни, че счита за правилно националното право да предвиди кой може да обжалва решението за отказ.

В допълнение ЕК поясни, че в зависимост от изхода на преговорите по параграф 3 на предходния член, може да се включат както основанията по параграф 3, така и тези по параграф 4.

По член 31 - 31с Сътрудничество между главното и вторичното производство по несъстоятелност

ЕК посочи, че счита, че по този и следващите текстове (31, 31а, 31б) е постигнато съгласие в Съвета, защото в Заключенията на Съвета „ПВР“ от 6 декември 2013 се посочва, че дискусиите в работната група при второто четене на предложението по членове 31-31с

показват широка подкрепа за идеята за подобряване на механизмите за сътрудничество между главното и вторичното производство.

Франция, Ирландия, Испания заявиха, че няма съгласие по тези разпоредби в Съвета.

Франция посочи, че има големи проблеми с т.нар „длъжник във владение“, защото може да има конфликт на интереси.

Латвия, подкрепена от **Полша** предложи да се въведе мониторинг.

Испания, Белгия и Швеция поставиха въпроса защо няма уредба относно конфликта на интереси – той трябва да се изключи за всички производства

По член 33 спиране на производството по осребряване на имуществото

ЕК посочи, че следва да се споменат и двете - спирането и прекратяването, тъй като досегашната формулировка, е била твърде тясна.

По член 34 Право на синдика да предложи план за оздравяване

Обединеното кралство посочи, че не разбира какво се има предвид в текста в квадратните скоби на параграф 2.

Испания по параграф 1 посочи, че трябва да се дефинират трите възможни изхода.

Германия подкрепи нормата в настоящия вид, защото е взета от действащия регламент.

7. Очаквано по-нататъшно развитие на дискусиата:

Това беше второто заседание при Гръцкото председателство по този проект на регламент и на него продължи третото четене на разпоредбите. Досието е приоритет за Председателството и целта му е да се постигне общ подход до края на мандата. През първата половина на 2014 г. са предвидени заседания още на 10 февруари (следобед) и 11 февруари, на 7 и 26 март, 10 април, 13-14 май, както и на Съвета „ПВР“ през м. юни 2014г.

Гр.София

Представил:

04.03.2014г.

В. Николова/